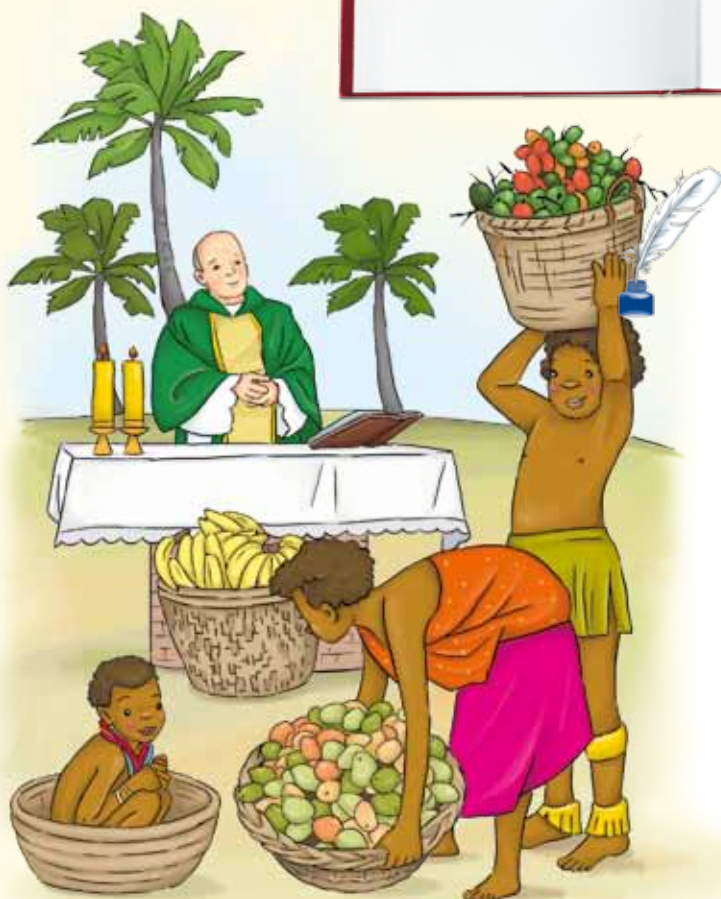

Wszyscy posiadamy różne dary, którymi możemy się dzielić. Każdy dar składany drugiemu człowiekowi jest darem składanym Panu Bogu. Tak było już na początku Kościoła. Pierwsi chrześcijanie przynosili na Mszę Świętą chleb, wino, owoce, tkaniny, wosk i wiele innych rzeczy. To był plon ich pracy. Część tych darów służyła do sprawowania Mszy Świętej, a resztę rozdzielano wśród ubogich. Dary składane w świątyni były przejawem miłości do bliźnich, której nauczał Jezus.

„W pewnym kościele afrykańskim podczas ofiarowania wyznaczone osoby przechodziły z dużym koszem wiklinowym, podobnym do tych, które służą do zbioru manioku.

W ostatnim rzędzie ławek kościelnych siedział chłopczyk, który wpatrywał się zamyślony w koszyk przechodzący z rzędu do rzędu. Westchnął, bo nie miał absolutnie nic do ofiarowania Bogu.

– Jediną rzecz, jaką posiadam – oddaję Bogu”.

(B. Ferrero, „Śpiew świerszcza polnego”)

Liturgia eucharystyczna

Podczas każdej Mszy Świętej składamy na ołtarzu dary chleba i wina, które stają się Ciałem i Krwią Chrystusa:

- chleb oznacza ludzką pracę,
- wino oznacza cierpienie i radość.

Na Mszę Świętą każdy kochający Boga przynosi swój trud, sukcesy, cierpienia, troski i radości – całe swoje życie.

Kapłan prosi Boga, aby przyjął nasze ofiary:

„Módlcie się, aby moją i waszą ofiarę przyjął Bóg, Ojciec Wszechmogący”.

My z wiarą odpowiadamy:

„Niech Pan przyjmie ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę swojego imienia, a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego”.

Zastanów się

- Co ofiarujesz Panu Bogu we Mszy Świętej?
- Jaki dar możesz przygotować dla bliźnich?
- Kto dla ciebie będzie największym darem w dniu Pierwszej Komunii Świętej?

Zapamiętaj

Podczas każdej Mszy Świętej składamy na ołtarzu chleb i wino, które stają się Ciałem i Krwią Chrystusa.

Wszystko Tobie oddać pragnę
i dla Ciebie tylko żyć.

Chcę Cię, Jezu, kochać wiernie,
dzieckiem Twoim zawsze być.

Serce moje weź, niech Twą śpiewa cześć,
serce moje, duszę moją, Panie Jezu, weź.